

Amerikai anziksz

2012 október 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amerika tényleg a korlátlan lehetőségek hazája! Eddig úgy tapasztaltuk, hogy hazánkról az amerikai médiumokban csak hisztérikusan Orbán- és Fidesz-ellenes, lenéző, rágalmazó híresztelések jelenhetnek meg, a tárgyilagos, a valóságról tájékoztatni szándékozó hang nem jut megszólalási lehetőséghez.

Nos, csalódnunk kellett, igaz, kellemesen, mert abban a rettentő nagy országban mégiscsak megjelenhetett egy

újságcikk, amelyik nem a magyar demokrácia összeomlásával kezd, a kormány gyalázásával folytatja, s nem valami kommunistából átvedlett softes... akarom mondani, baloldali gazdasági és pénzügyi zseni magasztalásával fejezi be. A *The Weekly Standard* vezető szerkesztője, *Christopher Caldwell* sok szempontot figyelembe vevő, elmélyült elemzést ír hazánkról, az érdeklődő kívülről objektív objektivitásával, a mindenkor kívülről kisebb-nagyobb tévedéseivel.

Ám ezek a legkevésbé sem tudatos ferdtések. Caldwell szeretné megérteni és megértetni az itt lezajlott folyamatokat, ezért nem az ellenzék (és a „független” értelmiség) légből kapott vádjait adja el? Magyarországra jellemző tények gyanánt, hanem az elmúlt húsz-egynéhány év valós eseményeiből igyekszik kialakítani koncepcióját. A cikkíró jelzi, hogy hazánk mostanában nem az a „mintaország”, mint szocializáció idején szokott lenni a nyugati sajtóban. Magyarországon most éppen baj van, ám azt Caldwell jól látja és érzékelteti is, a baj nem pont az, amit a nyugati sajtó annak vél és harsog.

A szerző idézi Orbán Viktor szavait, miszerint: „Talán a magyar a legnehezebben kormányozható nemzet. Tízmillió szabadságharcos. Ennek vannak előnyei, de kormányzati oldalról ez nehéz.” (Jellemző, hogy a hazai ballib sajtó csak ezt a három mondatot említi meg az egész elemzésből.) Nem tisztom a miniszterelnök kijelentéseit vitatni, de megjegyzem: ha nem is tízmillió szabadságharcos, de tízmillió olyan individuum, amelyikből mindegyik jobban tudja az összes többinél, hogy miként néz ki a szabadság, és hogyan kell megcsinálni. S ez kormányzati oldalról valóban nehéz.

Nem tudom, törvényszerű-e, hogy a „tízmillió szabadságharcos” országa megpróbál egy sajátos utat járni az Európai Unión belül, mindenesetre Caldwell szerint a Nyugat többet nyerne, ha nem akadályozná az egyéni utat járó nemzeteket. Ezzel szemben hazánk gazdasági kiszolgáltatottságát az IMF és az EU arra használja, hogy politikai ügyekben nyomást gyakoroljon.

Ha Caldwell csak ennyit írt volna, már akkor is többet tesz az igazság feltárása érdekében, mint a nyugati és hazai ballib publicisták dönt? többsége összesen. De ? nemcsak a pillanatnyi helyzet ismertetését, hanem megértését is szorgalmazza, ezért felvázolja rendszerváltott történelmünk bels? összefüggéseit. A világ „szerencsésebb feléhez” tartozó elemz?kt?l szokatlan módon kimondja vagy csak sejteti, hogy 1990 után hatalomban maradt a kommunista elit, hogy az 1956-os szabadságharcért bosszút álló pufajkás alakulat tagja volt Horn Gyula, hogy Medgyessy Péter a kommunista titkosszolgálat ügynöke volt, hogy Gyurcsány a kommunista nomenklatúra egyik magas rangú tagjának unokáját vette feleségül, hogy az ?szödi beszéd végzetesen kettészakította a magyar népet, hogy 2006. október 23-án azonosító számot nem, de maszkot visel? rend?rök támadtak az ünnepelni vágyó népre, hogy az állítólag demokratikus Magyarországon az 1949-es alkotmány toldozgatása folyt évtizedekig, hogy a Fidesz nem rasszista és antiszemita.

Christopher Caldwell nem aggódik a magyar demokráciáért, inkább arra világít rá, a nehéz szellemi, gazdasági, politikai örökséggel bíró, nehezen kormányozható országban mi hátráltatja s mi fenyegeti a demokráciát. S jó tudni, hogy ott a messzi távolban is szeretnének tisztán látni minket.

[Az eredeti cikk itt érhet? el!](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látma kell!”

Ajánló